
Suomen asevelvollisuutta käsittelevään väitöstutkimukseen

A Data Management Plan created using DMPTuuli

Creator: Hannu Salomaa

Affiliation: Tampere University

Template: Suomen Kulttuurirahasto

Project abstract:

Tutkimukseni pääkysymys on: Millaisena instituutiona kansalaiset ja valtaeliitti pitävät asevelvollisuutta ja millaisena he näkevät sen suhteen kansakuntaan? Pääkysymystäni tarkentavia kysymyksiä ovat: Miten asevelvollisuudesta keskustellaan ja miten kansakuntaa tulkitaan asevelvollisuuden kautta? Miksi toiset haluavat säilyttää asevelvollisuuden ja miksi toiset taas luopua siitä? Asevelvollisuutta on perinteisesti tutkittu pitkälti vain sotatieteellisesti, vaikkei asevelvollisuus ole koskaan historiansa aikana ollut pelkästään sotilaallinen ratkaisu. Väitöskirjani tavoitteena on tutkia asevelvollisuutta sen laajemmassa yhteiskunnallisessa merkityksessä. Tavoitteenani on tuoda asevelvollisuuden toisiinsa nivoutuneiden ulottuvuuksien synteesi esille.

Last modified: 04-02-2019

Copyright information:

The above plan creator(s) have agreed that others may use as much of the text of this plan as they would like in their own plans, and customise it as necessary. You do not need to credit the creator(s) as the source of the language used, but using any of the plan's text does not imply that the creator(s) endorse, or have any relationship to, your project or proposal

Suomen asevelvollisuutta käsittelevään väitöstutkimukseen

Aineiston yleiskuvaus

Tutkimukseni perustuu vuoden 2007 eduskuntakeskusteluun asevelvollisuuslaista, vuonna 2010 Puolustusministeriön julkaisemaan asevelvollisuustyöryhmän, ns. Siilasmaan raporttiin, vuonna 2013-2014 järjestetyn kansalaisaloite asevelvollisuuden lakkauttamiseksi -aloitteen kotisivuihin sekä Helsingin Sanomien mielipidekirjoituksiin asevelvollisuudesta 2008-2018. Koko aineisto on peräisin julkisista lähteistä. Siilasmaan raportti on ladattavissa PDF-tiedostona, muut ovat verkkosivustoja.

Aineisto on luonteeltaan keskustelemaa, sillä niissä usein viitataan toisiinsa - esimerkiksi Siilasmaan raporttiin tai kansalaisaloitteeseen. Ne osuvat pitkälti samalle aikajänteelle ja kattavat samoja teemoja. Julkiset lähteet ovat tunnettuja (eduskunta, puolustusministeriö, Helsingin Sanomat), joten luotan aineiston laadukkuuteen.

Eettisten periaatteiden ja lainsäädännön noudattaminen

En näe tutkimusaineistooni liittyvän eettisiä ongelmia, erityisesti siksi koska se on peräisin julkisista lähteistä. Jokainen yksilö, Helsingin Sanomiin mielipidekirjoituksen kirjoittanut tai julkisesti kansalaisaloitteelle tukensa antanut, on lähtökohtaisesti hyväksynyt tekonsa julkisuuden.

Tekijänoikeudet, käyttöoikeudet tai muut rajoitukset eivät ole aineiston hallintaan liittyvä ongelma, sillä tutkimusaineistoni on peräisin julkisista lähteistä.

Dokumentointi ja metatiedot

Muut tutkijat voivat käyttää ja tulkita tutkimusaineistoani vapaasti (niin kuin ovatkin jo tehneet), sillä ne ovat vapaasti saatavilla Internetissä.

Tallentaminen ja varmuuskopiointi tutkimushankkeen aikana

Minulla on kyllä Siilasmaan raportti tallennettu PDF-tiedostona, sillä olen tehnyt siihen paljon korostuksia, merkintöjä yms. Varsinainen varmuuskopiointi ei ole silti tarpeen, sillä löydän aineistoni helposti uudelleen Internetistä. Olin tutkimukseni alkuvaiheessa yhteyksissä Ohi on-kansalaisaloitteen verkkosivujen ylläpitäjään. Hän vakuutti minulle, että pitää sivustoja yllä vielä useita vuosia.

Aineisto on kaikille vapaasti saatavilla Internetissä.

Aineiston avaaminen, julkaiseminen ja arkistointi tutkimushankkeen päätyttyä

Tutkimusaineistoni on jo nyt avoimesti saatavilla Internetissä, jo useamman vuoden riippuen aineiston alkuperäisestä julkaisuvuodesta (esimerkiksi asevelvollisuustyöryhmän raportti vuodesta 2010 lähtien).

En osaa varmuudella sanoa tarkkoja aikoja. Eduskunnan ja Helsingin Sanomien nettisivuilta voi päästä käsiksi jopa yli sadan vuoden takaiseen aineistoon. Puolustusministeriön sivuilta olen löytänyt myös 1990-luvulta peräisin olevia asiakirjoja - ja ohjeet vielä vanhempien saamiseksi.

Aineiston suhteen kaikkein suurin työ oli itse aineistoon perehtyminen. Aineisto pitää tuntea perinpohjin ja esimerkiksi Siilasmaan raportti on yli 180 sivua pitkä. Myös Helsingin Sanomien mielipideaineistoon perehtyminen vaatii paljon tarkkasilmäistä lukemista. Yhteensä tässä kaikessa meni arviolta pari kuukautta.